

Sygn. akt III AUz 82/18

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Romana Mrotek

Sędziowie: SA Barbara Białicka (spr.)

SO del. Gabriela Horodnicka – Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2018 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wznowienie postępowania w sprawie VIIU 154/16

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 20 czerwca 2018r. w sprawie o sygn. akt VIU 1717/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt III AUz 82/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 czerwca 2018r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę o wznowienie postępowania. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że pismem z dnia 15 grudnia 2017r. S. P. reprezentowany przez pełnomocnika M. P. wniósł skargę o wznowienie postępowania w sprawie VIIU 154/16. Skarżący wskazał, że w postępowaniu toczącym się pod sygnaturą VIIU 154/16 został pozbawiony możliwości działania z uwagi na przeprowadzenie postępowania bez udziału pełnomocnika. Skarżący podniósł, że w toku postępowania toczącego się o emeryturę pomostową złożył organowi rentowemu pełnomocnictwo upoważniające jego żonę M. P. do reprezentowania go na wszystkich etapach postępowania przed sądami powszechnymi i szczególnymi. Zdaniem skarżącego w postępowaniu toczącym się w sprawie z odwołania od decyzji odmawiającej emerytury pomostowej o wszelkich czynnościach winien być zawiadamiany jego pełnomocnik z uwagi na zamieszkiwanie wnioskodawcy poza granicami kraju. Sąd Okręgowy nie podzielił zawartej w skardze argumentacji. W toku postępowania toczącego się o emeryturę pomostową decyzja z dnia 22 stycznia 2016r. została doręczona S. P. na wskazany przez niego adres do korespondencji. Adresat decyzji złożył od decyzji osobiście odwołanie, nie wskazując, że jest osobą reprezentowaną przez pełnomocnika. Także do akt sprawy sądowej toczącej się pod sygnaturą akt: VII U 154/16 nie złożono pełnomocnictwa upoważniającego M. P. do reprezentowania wnioskodawcy w procesie sądowym o emeryturę pomostową. Całkowicie chybione zdaniem Sądu I instancji jest podnoszone w skardze o wznowienie twierdzenie jakoby pełnomocnictwo złożone organowi rentowemu w postępowaniu administracyjnym było skuteczne także na etapie postępowania sądowego. Z treści odwołania (oryginał k. 51 akt emerytalnych) wynika jednoznacznie, że powód składa je osobiście, do sprawy nie zgłosił się nadto pełnomocnik umocowany do reprezentacji S. P.. Wszelka korespondencja w sprawie VII U 154/16 była kierowana na wskazany przez S. P. adres do korespondencji i była

prawidłowo awizowana, w związku z czym nie można podzielić zawartych w skardze argumentów o pozbawieniu strony możliwości działania. Zgodnie z treścią art. 86 k.p.c. strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników. W myśl art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Sąd Okręgowy podał, że jeżeli wnioskodawca chciał być przed sądem reprezentowany przez pełnomocnika, to winien był taki zamiar zasygnalizować w odwołaniu, zaś jego pełnomocnik obowiązany był dołączyć do akt sprawy sądowej pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Całkowicie chybione jest więc twierdzenie, że pełnomocnictwo złożone organowi administracji jest skuteczne także w postępowaniu przed sądem. Jeżeli strona chce być reprezentowana przez pełnomocnika przed konkretnym organem, to winna wskazać temu organowi osobę pełnomocnika, który legitymuje się umocowaniem do reprezentacji. W myśl art. 410 § 1 k.p.c. skarga o wznowienie postępowania nieoparta na ustawowej podstawie ulega odrzuceniu przez sąd na posiedzeniu niejawnym. W ramach przewidzianej w tym przepisie kontroli wstępnej sąd bada, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia wskazanych w art. 401, art. 4011 i art. 403 k.p.c. oraz czy powołana w skardze podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje. Zgodnie z treścią art. 401 pkt 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania na tej podstawie, że strona nie była należycie reprezentowana, niemniej jednak zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie brak jest wskazanej podstawy dla wznowienia postępowania, skoro S. P. sprawę VIIU 154/16 wszczął osobiście i żaden pełnomocnik nie zgłosił swego udziału w tym procesie. Jak już wspomniano wszelka korespondencja w sprawie VII U 154/16 była kierowana na wskazany przez S. P. adres do korespondencji i była prawidłowo awizowana, w związku z czym nie można podzielić zawartych w skardze argumentów o pozbawieniu strony możliwości działania. Dodać można, że osoba dysponująca szerokimi umocowaniami spisanymi dnia 6 października 2015r. nie powinna była mieć kłopotu z odbiorem kierowanej do powoda korespondencji, a nadto mając wiedzę o awizacji przesyłek mogła skontaktować się z organem rentowym, czy z Sądem by ustalić stan sprawy. Wobec niestwierdzenia podnoszonej podstawy wznowienia na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. orzeczono jak na wstępie.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący zarzucił błędy w ustaleniach stanu faktycznego, naruszenie prawa strony do reprezentowania poprzez pełnomocnika w sprawie.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 401 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności jeżeli strona nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. A w myśl art. 410 § 1 k.p.c. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

W wyniku przeprowadzonej kontroli wstępnej skarga ulega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, lecz także wtedy, gdy przytoczone w niej okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2018 r. II CZ 105/17).

Słusznie przyjął Sąd Okręgowy, że w sprawie, której wznowienia żąda ubezpieczony (VIIU 154/16) nie zostało złożone pełnomocnictwo dla żony M. P.. Ubezpieczony składając odwołanie podał jedynie swój adres do doręczeń, który

jest co prawda jednocześnie adresem zamieszkania żony, lecz nie wskazał jej jako pełnomocnika, ani nie złożył pełnomocnictwa. Co więcej, ubezpieczony w sprawie VIIU 154/16 w ogóle nie podał, że mieszka za granicą, wskazał jedynie adres w C..

Z uzasadnienia skargi wynika, że żona ubezpieczonego próbowała na poczcie odebrać awizowaną przesyłkę dla ubezpieczonego zawierającą wezwanie na rozprawę, lecz jej odmówiono skoro była zaadresowana na ubezpieczonego.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że w sprawie VIIU 154/16 trzykrotnie wysyłano ubezpieczonemu przesyłki z Sądu Okręgowego i trzykrotnie je awizowano, dwa razy w kwietniu i raz w czerwcu. Jeżeli nawet można zrozumieć brak reakcji ubezpieczonego i jego żony, która uważała się za pełnomocnika w tej sprawie jeszcze w kwietniu, to już zupełnie niezrozumiałą jest brak jakichkolwiek działań w czerwcu. Żona ubezpieczonego wiedząc, że toczy się sprawa w sądzie i mając problem z odbiorem przesyłki miała czas, aby uzyskać od męża pełnomocnictwo pocztowe, bądź złożyć w Sądzie pełnomocnictwo procesowe. Ubezpieczony mógł również telefonicznie skontaktować się z Sądem Okręgowym w Szczecinie i wyjaśnić zaistniałą sytuację. Jednakże zarówno ubezpieczony jak i jego żona, która chciała być pełnomocnikiem w sprawie czekali biernie przez kilkanaście miesięcy.

Mając powyższe na uwadze, w ocenie Sądu Apelacyjnego przytoczone w skardze okoliczności dają się wprawdzie podciągnąć pod przewidzianą w ustawie podstawę wznowienia, jednak w rzeczywistości podstawa ta nie występuje albowiem nie doszło do nieważności postępowania, ponieważ ubezpieczony nie był pozbawiony możliwości działania w sprawie VIIU 154/16. Prawdłowo więc Sąd Okręgowy skargę o wznowienie postępowania odrzucił.

Zażalenie ubezpieczonego jako niezasadne należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c.